

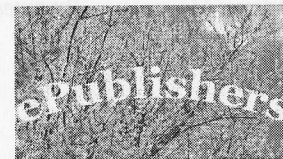
Libris.RO

Respect pentru oameni și cărți

ADRIAN MOROȘAN

VIATA 2.0

Versuri

CUPRINS

10	DESPRE AUTOR
13	LUMEA SUFLETELOR PERECHE
14	MUGURUL RENAȘTERII
16	UNICA MEA MUZĂ
18	SOARELE ȘI LUNA
19	RENAȘTEREA
20	ȘASE
21	DOI NEBUNI
22	NOUTATEA ȘI REALITATEA
23	PRIMA ȘI ULTIMA
25	INVULNERABILUL
26	RESPECT DUȘMANII NOȘTRI

27	INCREDIBIL
28	BANII
29	ROMANTICI SAU PRACTICI?
31	PACE
32	ANTICIPĂM
33	TRECUT, PREZENT ȘI VIITOR
34	CEA BUNĂ, CEA URÂTĂ ȘI CEA REA
35	MOARTEA
37	IMPOSIBIL
38	NU SUNTEM IDENTICI
40	DEMONUL ALCOOL
41	TREI
42	URARE
44	ARTISTUL
45	IMPULSIV
47	IDENTICI
49	ÎMPREUNĂ
50	PĂCAT

- 52 OAMENI
53 DOR
54 ETERN
56 TRADIȚIA
57 IUBIREA MEA
58 ÎNCURCĂTURA
60 GELOZIA
61 DEMNITATE
63 NEOM
65 JUDECATA DE APOI
69 SUFLETUL MEU
70 DIFERIȚI
72 COPILUL DIN NOI TRĂIEȘTE
74 DRAGOSTE NECONDIȚIONATĂ
75 AL ȘASELEA SIMȚ
77 LINIȘTIT
79 ÎNTÂIETATE
81 ÎMPLINIRE

- 83 CAPCANA COMPARAȚIEI
84 EXEMPLU
85 EXPERIENȚA
87 IUBIREA
89 MLĂDIOS
91 VISUL
92 ȘANTAJ
93 VORBE
94 TIMPUL
95 O LUME COLORATĂ
96 CONVIEȚUIREA ȘI IUBIREA
97 DOUĂ VIEȚI
98 CRIMA
100 ADUNARE
101 CERCETARE
103 CĂLDURĂ
105 FRAȚI

Inspirația privind actualul volum de poezie este determinată de faptul că, în urma unor discuții, autorul și-a adus aminte că, în perioada liceului, scria poezii și chiar îi făcea plăcere acest lucru. Cele de mai sus reprezintă, pe scurt, motivul pentru care Adrian Moroșan și-a intitulat primul volum de poezie „Viața 2.0. Poezii”.

Volumul face referire, în mare parte, la întâmplări care nu s-au petrecut, dar autorul își dorea să se petreacă, reprezentând o ficțiune.

LUMEA SUFLETELOR PERECHE

Viețile noastre luară o turnură,
Când am vorbit noaptea târziu
Și am văzut că sufletele reținură,
Ceva ce mințile uitaseră că-i viu.

Dacă în lume-s suflete pereche,
Ca Făt Frumos și Cosânzeana,
Nu e ca-ntr-o poveste veche,
Când e găsită, fără greș, Ileana.

E drept – cu-ntârziere am văzut
Lumina-n bezna minții noastre,
Așa încât ce a-nceput,
Sădit poate să fie-n glastre.

MUGURUL RENAȘTERII

Când am simțit că sufletele reținură,
Ceva ce mințile uitaseră că-i viu,
M-am tot căznit ș-odat-am reușit,
Să-nviu ceva ce îmi părea neviu.

Exact acum vreo câteva decenii,
Când eu mi-am întâlnit Ileana,
Scurt timp am vrut să fim cu ea rudenii,
Dar gându-mi l-a-nghițit satana.

Și-exact acum vreo patru zile,
Când încercam chiar altceva,
Rotind un glob cu țările,
Chiar ea mi-a criticat-o – slova.

Și de atunci îmi pare că-s iubit,
De mugurul renașterii înmugurit.

UNICA MEA MUZĂ

De foarte multe zile bune,
Eu mi-am rătăcit-o – muza,
Cu puțină vreme după,
Ce i-a rupt accidentul bluza.

Și-acum c-am regăsit-o iar,
Vă spun ce s-a-ntâmplat cu noi,
În timpul luminat de lună,
De după ce-ați găsit-o voi.

Precis ce a-nceput cândva,
Chiar între noi doi – eu și ea,
A pornit de la urmă,
Spunea Ileana – muza mea.

Noi ne-am plăcut la start,
Chiar după, ne-am iubit,
Și-n fine de-nceput,
Noi doi ne-am despărțit.

Dar la sfârșit am re-nceput,
După o com-adânc-a mea,
În mediul cel virtual, cumva,
Fără s-o fi știut pe ea.

Și, la finalul de sfârșit,
Noi ne-am iubit, recunoscut,
În ziua noastră de pornire,
Dar după ce ne-am revăzut.

SOARELE ȘI LUNA

Soarele și luna mare,
Chiar de când s-au cunoscut,
Ambii l-au iubit pe soare,
Și-amândoi chiar s-au plăcut.

Cele două astre azi,
Sunt puține ore-mpreună,
Chiar când, la sfârșit de zi,
Unul așteaptă s-apună.

O lună și-un soare fals,
Cei doi, apoi, și-au găsit,
Cu care au dansat un vals,
După aceea i-au iubit.

RENAȘTEREA

La sfârșitul de-nceput,
Dup-o com-adânc-a mea,
Am stat puțin și-am renăscut,
Până să aud de ea.

Și, chiar dac-am trăit bine,
Lângă Tatăl meu Ceresc,
M-au trezit adânci suspine,
De lung bocet pământesc.

Și chiar m-am luptat cu ele,
Dar degeaba! – m-au învins,
Am crezut că-i scris în stele,
Până luna m-a destins.

ȘASE

Doar stau și mă gândesc la șapte.

DOI NEBUNI

Necrezând în mici minuni,
 Ei păreau că ascultau,
 Dar, sigur, nu auzeau
 Și păream doar doi nebuni.

Și-mpletit-am nebunia
 Și am desfăcut noțiunea
 Și-am tot depănat la ea,
 Până ce-am atins concordia.

Dacă-n lume-s doi nebuni,
 Ei, la mijloc de sfârșit,
 S-au văzut și re-ntâlnit,
 Sunt nebuni, dar nu comuni!